

Mette Frederiksens tale i Folketinget angående VLAK-regeringen

Taler

Mette Frederiksen
Formand for
Socialdemokratiet

Dato

5. december 2016

Sted

Folketinget

Omstændigheder

Den 28. november 2016 præsenterede Lars Løkke Rasmussen VLAK-regeringen, der var et samarbejde mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance. Den nye regering erstattede den tidligere rene Venstre-regering, der havde siddet siden Folketingsvalget i 2015.

Det er sådan med elefanter, at en gang imellem skal man skære dem i skiver for at kunne fortære dem. Sådan sagde statsministeren, da han udskød forhandlingerne om 2025-planen. Og må jeg ikke sige til den nye regering, at jeg sådan set synes, I holder jer godt, hvis I lige har spist en elefant. Det kan man faktisk ikke se på jer. Tværtimod er det, som om der er nogle, der har fået appetit på lidt mere. Nu er I så gået i gang med at sluge kameler i stedet for. Folkeskolereformen er ikke længere en katastrofe. Nu siger man ja til Europol, og hvis der er problemer på landets plejehjem, ja, så er det ikke ældreministerens ansvar. Man har et standpunkt, indtil man får et nyt, som en vittig sjæl bemærkede.

Elefanter, kameler – det sidste års tid har vel været noget af en cirkusforestilling. Det er vel ikke for meget at sige, at statsministeren er blevet drevet rundt i manegen, og det er ikke slut endnu. For med det nye regeringsgrundlag er vi så kommet til tryllekunstnerne. Færre penge til velfærd – abracadabra – flere penge til velfærd. Og lad mig sige det lidt rå for usødet: Det er og bliver hokus pokus-politik, for der er nu for langt fra det, regeringen siger, og til virkelighedens verden. Når Rigshospitalets ledende fødselslæge siger stop, er der sparet for meget. Når pårørende kan vise tøj, der er gennemvædet af deres gamle forældres urin, så er værdigheden røget. Og når der er dele af Danmark, hvor man ikke længere kan få en praktiserende læge tæt på, hvor man bor, så er forskellene

blevet for store.

Igennem den seneste tid har jeg været mange steder i vores velfærdssamfund. Jeg har været hos Nanna og hendes kollegaer på Hvidovre Hospital. Jeg har kørt ambulance sammen med Steffen og Peter i Aarhus, besøgt Helga og Svend Erik på plejecentret Rosengården i Vejle. Jeg har været i hjemmeplejen sammen med Nazle og de andre SOSU-hjælpere i Glostrup, og hvad står tilbage?

For det første: Fagligheden er høj. Medarbejderne yder en stor og en overbevisende indsats. Jeg har den allerallerstørste respekt for dem. For det andet: De løber stærkt, og nogle steder for stærkt. Tempoet er højt. Der er effektiviseret meget, og opgaverne er blevet flere. Og for det tredje har vi i dag et velfærdssamfund, der er så gennemreguleret, at man næsten ikke forstår det. Der er regler for stort set alt, også på områder, hvor det nærmest ikke giver mening. Og det er, som om vi herinde tror, at jo mere vi lovgiver, jo bedre bliver det derude.

Jo, jo, rammerne er stramme, kravene er store, og forventningerne lige så. Flere opgaver skal også i fremtiden løses uden en masse nye penge. Det skal være mennesket før systemet, aldrig det modsatte, og på det grundlag skal vi alle sammen evne at gøre det bedre i morgen end i går. Det bliver ikke nemt.

Det er derfor, vi ønsker en fingrene væk-reform af den offentlige sektor. Vi ønsker mere ledelse, men vi ønsker også mere tillid til vores offentligt ansatte. Når de social- og sundhedshjælpere, jeg besøgte ude i Glostrup, både skal registrere, når de går ind til den enkelte ældre, men også registrere, når de går ud derfra, så er det jo et krav, der bygger mere på mistillid til vores medarbejdere end på tillid til vores medarbejdere. Det skal vi ændre. Derfor lød det sådan set også godt med en innovationsminister i den nye regering, men når man så læser regeringsgrundlaget, burde ministeren snarere og med rette hedde

privatiseringsminister, for det er jo det, regeringen lægger op til.

Jeg står ikke her på talerstolen og lover guld og grønne skove, men jeg lover til gengæld at passe bedre på velfærdssamfundet. Og jeg vil gerne bede regeringen om at være ærlige over for danskerne, for I ved jo godt, at en vækst på 0,3 pct. ikke er vækst. Når vi bliver flere, og når vi bliver ældre i Danmark, skal vi bruge flere penge bare for at sikre det velstands- og velfærdsniveau, vi har i dag. Og en offentlig vækst, der lige akkurat dækker, at der kommer flere ældre, er i forvejen historisk lav. Alligevel vil den nye regering gå endnu lavere: 0,6, 0,5, 0,4, 0,3 – ingen lavere? At have tre borgerlige partiledere siddende på Marienborg i mindre end en uge har kostet velfærdssamfundet 40 mia. kr. Hvorfor? For at der kan gives endnu større skattelettelser. En offentlig vækst på 0,3 pct. er ikke offentlig vækst. Det er besparelser.

Det er næsten, som om man kan høre det deroppefra: stor, større, størst. Man ser for sig, hvordan snakken er gået mellem de tre herrer, og mønstret begynder at være klart: Når statsministeren er i knibe, og det sker relativt ofte, så pumpes tallene op. Hvor meget større skal arbejdsudbuddet være? har statsministeren spurgt hr. Anders Samuelson, er det 40.000, 50.000, 60.000, ingen højere? Og hvor meget skal velstanden så løftes? Er det 65 mia. kr., skal vi sige 75 mia. kr. eller 80 mia. kr.? Skal vi have et regeringsgrundlag på endnu flere sider, og skal vi ikke tage at få reduceret topskatten endnu mere?

Kære regering, vi er et folketing. Vi er ikke et auktionshus, hvor Danmarks fremtid er til salg for højstbydende. Vi leger altså ikke "Tænk på et tal". Det er godt, at vi har fået et regeringsgrundlag, men en regering skal også kunne regere. Indtil nu er de fleste væsentlige beslutninger blevet udskudt. Med undtagelse af få aftaler har dansk politik været fastlåst. Vi har måske mere haft en status quo-minister end en statsminister.

I Socialdemokratiet ønsker vi også et både rigere, friere og tryggere Danmark, men det skal være til gavn for os alle sammen. Statsministeren glemte fuldstændig at nævne det kontanthjælpsloft, der risikerer at sætte i hundredevis af børnefamilier på gaden.

Vi glemmer jer ikke. Vi ønsker selvfølgelig et bredt samarbejde her i Folketinget. Vi foreslår, at danske lønmodtagere skal have bedre muligheder for at dygtiggøre sig. Vi foreslår en vækstpakke, der skal skabe flere private arbejdspladser, en fingrene væk-reform, så vi kan udvikle vores velfærdssamfund, en stram udlændingepolitik, bedre integration, en ændring i dansk EU-politik med et stærkere fokus på lønmodtagerrettigheder, bekæmpelse af Panamapapirer og skattesnyd og en bedre sikring af de ydre grænser. Vi vil gerne have strengere straffe for grove forbrydelser, og vi vil gerne stå bag et ærligt gennemsyn af de reformer, der allerede er vedtaget. Sengeliggende arbejdsprøvning skal vi ikke byde vores borgere.

Jeg ved jo, regeringen elsker de store tal, men vi glemmer næsten altid det vigtigste. 70.000 er så mange faglærte, som vi kommer til at mangle, og næsten 70.000 er så mange ufaglærte, som der ikke vil være job til. 70.000 er mange mennesker, og hvad gør så de virksomheder, der kommer til at mangle medarbejdere, hvis ikke de har adgang til kvalificeret arbejdskraft? Ja, det er egentlig ret enkelt. De kommer til at afvise ordrer i Danmark. De kommer til at ansætte udlændinge, eller de flytter virksomheder ud af landet. Og det skaber utryghed.

Når vi samtidig ved, at regeringen vil skære ned på den grønne omstilling, droppe Togfonden DK og lave endnu flere arbejdsudbudsreformer, ja, så bliver det danske lønmodtagere og danske virksomheder, der kommer til at betale prisen.

Vi vil have et Danmark, der hænger sammen, og vi vil give danske lønmodtagere bedre muligheder for at kunne klare konkurrencen mod resten af verden. Regeringen vil hellere hæve pensionsalderen, men allerede nu er der mange danske lønmodtagere, der er så nedslidte, at de ikke længere kan arbejde. Siden vi havde åbningsdebat sidst – det er ikke lang tid siden – har bagageportørerne i Kastrup lufthavn båret mere end 11.000 kufferter, og det er altså kun på 2 måneder. Derfor som afslutning fra mig tre budskaber:

For det første: Lad være med at hæve pensionsalderen, og lade være med at sænke topskatten. Det er ikke retfærdigt, og det gør Danmark hverken rigere eller stærkere.

For det andet: Vi har brug for en fingrene væk-reform af den offentlige sektor. Lad os nu begynde at have fokus på resultater i stedet for processer. Lad os have tillid til vores medarbejdere og til vores samfund – et samfund, som den nye regering vil trække til højre. Men trækker man kun i én retning, trækker man skævt, og det vil vi Socialdemokrater selvfølgelig ikke være med til.

Så for det tredje: Vi er altid klar til konstruktive forhandlinger med regeringen. Blokpolitik bliver aldrig nogensinde svaret på Danmarks udfordringer. Men målet er vigtigt. Holder regeringen fast i velfærdsbesparelser og højere pensionsalder for at kunne give skattelettelse, må I klare det selv. Vil I samarbejde om konkrete løsninger, f.eks. for at sikre et fortsat dansk medlemskab af Europol, så er vi klar, ligesom vi også er klar til at forhandle større og mere grundlæggende reformer. Men formålet skal være rigtigt. Hvis vi ønsker et stærkere velfærdssamfund, hvis vi ønsker at skabe flere private arbejdspladser, og hvis vi vil sikre mere tryghed for danske lønmodtagere, er vi med.

Så vil jeg gerne have lov til at læse et forslag til vedtagelse op på vegne af

Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF:

Forslag til vedtagelse:

"Folketinget konstaterer, at en vækst i det offentlige forbrug på 0,3 pct. er urealistisk i forhold til den demografiske udvikling og derfor utilstrækkelig, hvis vi skal opretholde det nuværende serviceniveau i vores daginstitutioner, folkeskoler, sygehuse, ældrepleje m.m.

Folketinget konstaterer, at Danmark har brug for en anden retning. Vi skal værne om og styrke vores unikke samfundsmodel og ikke gradvis udhule den. Vi skal udvikle vores fælles velfærd, styrke den grønne omstilling, begrænse uligheden, sikre bedre hjælp til nedslidte, skabe et mere rummeligt arbejdsmarked, skabe flere job og praktikpladser samt styrke opkvalificering og uddannelse."

Kilde

www.ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingets kvinder, Folketingstale, Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-i-folketingets-angaaende-vlak-regeringen>